

NOVICE *Z* REČICE



OŠ REČICA OB SAVINJI

Šolsko glasilo in poročilo, junij 2010



SONČNI DNEVI VABIJO ...

Človek se takole kar razveseli, ko dnevne temperature enkrat presežejo 20 stopinj! Sončni dnevi vabijo, delovna vnema usiha, šolsko leto se spet poslavlja! A hkrati se kar prestrašiš, kako hitro je spet minilo.

Šolo je v letošnjem šolskem letu obiskovalo 180 učencev in 32 zaposlenih je skrbelo, da so se čim bolj prijetno počutili. Redno šolsko delo je potekalo kontinuirano, v skladu z načrtom, brez posebnosti. Poleg rednega šolskega dela, ki ga zaključujemo s popolno realizacijo pouka, smo izvedli pester in zanimiv nabor dodatnih (interesnih) dejavnosti ter šol v naravi od 2. do 9. razreda. Učenci so usvojili in izpopolnili svoje spretnosti na kolesarskem, smučarskem, plavalnem in plesnem tečaju; razširili obzorja na zanimivih ekskurzijah in bivanjih v drugih območjih Slovenije ter preizkusili svoje sposobnosti na vseh športnih tekmovanjih, tekmovanjih iz znanja posameznih predmetov, kulturnih, glasbenih, tehničnih in prometnih srečanjih, likovnih in literarnih natečajih ... Posebej lahko izpostavim resnično odlične športne dosežke v atletiki, zavidljiv uspeh na področju gledališke umetnosti in zborovskega petja ter izreden uspeh pri kvizu Bistroumnice, kar kaže na visoko splošno razgledanost naših učencev ... Ne morem tudi mimo občutnega izboljšanja klime in odnosov na šoli kot posledice uvedbe mediacije, ki postaja vodilni način razreševanja konfliktov.

Projekte, s katerimi želimo slediti smernicam sodobne prenove šolstva ter šolo narediti še prijaznejšo in privlačnejšo učencem, učiteljem in staršem, smo v tem letu še obogatili. Zaključujemo prvo leto izvajanja obveznega 2. tujega jezika (nemščine); izvajamo fleksibilni predmetnik, ki pomeni združevanje ur pouka posameznih lažjih in zanimivejših predmetov; uvajamo že omenjeno vrstniško mediacijo, prijavljeno tudi kot inovacijski projekt na ZRSŠ; sodelujemo v projektu E-šolstva, namenjenemu

dvigu uporabe informacijsko-komunikacijske tehnologije med učenci in učitelji; izboljšanju učnih dosežkov in dvigu motivacije pa so namenjeni projekti sodelovalnega učenja v obliki tutorstva in razvijanja pripadnosti ter poglobljanja učenja oziroma učenje učenja. Nedvomno odmeven pa je bil tudi jesenski projekt šolskega sklada z organizacijo dobrodelnega koncerta, katerega zbrana sredstva še danes lajšajo prispevke staršev učencev s težjim socialnim položajem. Seveda pa nas že v jeseni čaka praznovanje 10. obletnice šole, kar bo zanesljivo tudi zanimiv projekt.

Pred nami so počitnice. Namenite jih kar se da aktivnemu preživljanju prostega časa, ukvarjanju s športnimi aktivnostmi, planinarjenju, sprehodom, udeležbi na aktivnostih in delavnicah organiziranih s strani številnih društev in organizacij v dolini; pozabite na sedenje pred televizorji in računalniki. Ko vam postane resnično dolgčas, preberite kakšno knjigo ... Naberite si novih moči. Naužijte se čim več sonca, narave, spoznavajte nove prijatelje, odkrivajte nove lepote. Se vidimo jeseni.

Ravnatelj Peter Podgoršek, prof.

1. RAZRED

Razredničarka: ANKA STARIČ

Vzgojiteljica: KARMEN KOČEVAR



Učenci:

Urh Bider	Kristjan Gerdina	Dejan Kropovšek	Izak Oblak
Peter Časl	Anja Glušič	Katarina Kuhar	Jan Franjo Skok
Ana Češnovar	Luka Kopušar	Tim Marinšek	Jošt Vodovnik
Blažka Detmar	Klara Korenjak	Maks Marolt	Gabrijel Vratanar
Tjaša Firšt			

2. RAZRED

Razredničarka: SABINA KRAMER



Učenci:

Jan Atelšek	Matej Colnarič	Laura Krančič	Matic Ozimic
Hana Bajrič	Filip Gerdina	Andrej Lakič	Tinkara Robnik
Žan Bitenc	Denis Hriberšek	Žan Lukač	Nejka Tlakar
Julija Breznik	Andraž Krajnc	Klara Mikek	Jerneja Žerovnik

3. RAZRED

Razredničarka: FORTUNATA SKONČNIK



Učenci:

Nika Andrejovec	Mirko Matija Jurak	Liza Korenjak	Mina Špeh
Zala Bider	Benja Kolenc	Vanja Lakić	Gašper Tič
Dejan Čopar	Jakob Kolenc	Ivana Pahovnik	Luka Volk
Janja Glušič	Miha Kopušar	Klara Senica	Jošt Zavolovšek
Klara Glušič	Samo Kopušar	Mojca Senica	Altesa Zekolli

4. RAZRED

Razredničarka: DARJA GOLTNIK



Učenci:

Patricija Antinac	Matic Breznik	Neža Pahič	David Senica
Gaja Bajrić	Nejc Drofelnik	Tinkara Pečnik	Lana Turk
Tilen Bastl	Maj Hrovat	Jan Punčuh	Jan Zavratnik
Aljaž Bider	Mojca Krančič	Andraž Rosenstein	
Luka Bizjak	Žan Nadvežnik	Hana Selišnik	

5. RAZRED

Razredničarka: MARTINA POTOČNIK



Učenci:

Uroš Andrejovec	Klemen Hriberšek	Aleksander Lakić	Špela Šinkar
Natalija Bider Reiter	Nejc Klemenšek	Rok Melavc	Nejc Tič
Erika Blekač	Lenart Klinar	Kristjan Pečnik	Nejc Turk
Irena Brunet	Nina Kolar	Maja Pečnik	Monika Vidakovič
Laura Colnarič	Vito Kopušar	Sara Planovšek	Tamara Žlebnik
Žiga Gerdina	Barbara Kropovšek	Rebeka Robnik	

6. RAZRED

Razredničarka: KARMEN OSET



Učenci:

Urban Bastl	Matej Glušič	Nace Kovač	Aleš Melavc
Matic Bider	Eva Grudnik	Julijan Krumpačnik	Tilen Podsedenshek
Sebastijan Ernst	Uroš Javornik	Blaž Kuhar	Klara Prislan
Urška Fale	Brina Kolenc	Rok Kuhar	Tevž Špeh
Paskal Fijavž	Gašper Kopušar	Hana Lukež	Nina Turk
Jasmina Finkšt			

7. RAZRED

Razredničarka: MIHELA LEKŠE



Učenci:

Ivo Bider
Patricija Bider Reiter
Martin Glušič
Karin Hriberšek
Živa Jurič

Monika Kočar
Niko Kopušar
Gašper Matko
Maruša Miklavc
Pia Marija Oblak

Rok Punčuh
Nino Štorgel
Jaka Tominšek
Altin Zekolli

8. A RAZRED

Razredničarka: ERIKA JAMNIK



Učenci:

Mateja Bider	Rok Irmančnik	Jean Marinšek	Katja Strnišnik
Nina Bider	Aljaž Kočevar	Miha Mikek	Sara Štorgel
Žan Čopar	Nejka Korenjak	Eva Nadlučnik	Ana Tiršek
Kristjan Deleja	Nastja Lipovd	Tim Podsedenšek	Flutra Zekolli

8. B RAZRED

Razredničarka: ZVONKA KLADNIK



Učenci:

Kristjan Atelšek

Blaž Bider

Tomaž Bider

Urška Blekač

Katja Kropovšek

Nina Pečnik

Tjaša Pevc

Manca Planovšek

Lovro Požarnik

Samra Sejdić

Jan Štiglic

Žan Tominšek

9. RAZRED

Razrednik: JANI PRGIĆ



Učenci:

Maruša Bastl
Sandra Čopar
Katja Deleja
Sara Ermenc
Tjaša Hriberšek
Natalija Jeraj
Brigita Klinar
Maša Markelj
Izabela Marovt
Klara Matek
Urška Matko
Maruša Melavc
Sandra Melavc
Špela Pečnik
Tilen Pečnik
Domen Poličnik
Erika Prislan
Nastja Selišnik
Patricija Semprimožnik
Nina Skornšek
Domen Tlakar
Žan Turk
Nika Veninšek

OBVESTILO

Če ste do zdaj obiskovali živalski vrt v Ljubljani, Zagrebu ali kjer koli drugje, vam sporočamo, da od 18. 5. 2010 za obisk živalskega vrta sploh ni treba potovati tako daleč. Le-tega lahko obiščete kar v učilnici 1. razreda.

Vsak obiskovalec dobi vstopnico, s katero mu pripada voden ogled po našem ZOO-ju.

Ustvarjalci živalskega vrta smo bili nad postavitvijo tako navdušeni, da smo napisali tudi nekaj zgodb in pesmi, ki vam jih želimo predstaviti.

Pika poka, en, dva, tri,
v prvi razred se nam mudi,
kjer živalski vrt stoji.

Tam tigri, levi so,
ki glasno rjovejo.
Tudi opica je tam,
da zapoje nam.

Jošt Vodovnik



*V naši šoli spet hitimo,
da razstavo naredimo,
zato pogledjte si jo vsi,
kaj zmoremo mi vsi.
Medo, slon in lev,
ta pravi so orjaki,
vsi se jih bojimo,
zato pri miru jih pustimo.*

*Tam veselo na drevesu
veverica se smehlja,
lešnike ji pridno skriva
nagajiva opica.*

Kristjan Gerdina



Nekega dne smo se dogovorili,
da bomo v 1. r. živalski vrt zgradili.
Pri likovni vzgoji smo kletke naredili,
živalim domek smo zgradili.

Doma smo živali poiskali,
jih v kletke naselili.
Potem smo še vstopnice razdelili
in druge učence povabili,
naj pridejo pogledat,
kaj smo mi ustvarili.

Luka Kopušar



Postavljanje živalskega vrta je bilo zelo preprosto. Imela sem se zelo lepo, ko smo ga delali. V živalskem vrtu smo imeli leve, tigre in enega geparda. V vrtu smo imeli še domače in gozdne živali, opice in leteče živali.

Anja Glušič

Otroci tja radi hodimo,
kjer živali z veseljem opazujemo.

Tam spoznamo razliko
med opico in ptico,
med levom in levinjo
in veliko divjo svinjo.

Vidimo strašno kačo,
prijazno nežno krastačo,
slona velikana
in nabritega purana.



Tim Marinšek

V šoli smo se odločili,
da bomo živalski vrt naredili.
Živalim smo kletke zgradili
in jim hrano razporedili.
Potem pa smo starše,
dedke in babice
na ogled povabili.

Ana Češnovar



Za domačo nalogo smo prinesli nekaj igrač – živali. Najprej smo jih zbrali skupaj, jih razvrstili, potem sta nas učiteljci razdelili še v štiri skupine. Izdelali smo načrt živalskega vrta, zatem sta učiteljci naredili še kletke. Ko so bile te narejene, smo vanje razporedili živali. Potem smo dali opicam sadje, banane, lubenico in grozdje za na vrh. Bil sem v skupini z Luko, Klaro in Urhom. Med delom smo se tudi šalili. Naša skupina je imela zebre, slone in vodne živali. Ko je bil živalski vrt narejen, smo oblikovali vstopnice za obiskovalce. S Kristjanom in Timom smo naredili napis, ki ga je učiteljica Anka prilepila na vrata.

Ponosni smo bili, ker smo uspeli narediti tako lep in zanimiv živalski vrt. **Izak Oblak**

V šolo smo morali prinesiti igrače: leve, tigre, opice, žirafe, slone, zebre, vodne živali in cirkuške živali. Učiteljci sta iz kartonastih škatel izrezali podolgovate luknje in tako so lahko nastale kletke. Živali smo razdelili v skupine in jih dali v kletke. Da živali niso bile lačne, smo v šolo prinesli hrano. Bilo je kot v pravem živalskem vrtu. Da je bilo še bolj veselo, smo na obisk povabili še 2., 3. in 4. razred.

Klara Korenjak

OČISTIMO OKOLICO

Imeli smo delovno akcijo očistimo našo okolico.

Učenci 2. razreda smo pričeli s pobiranjem smeti v bližini naše šole. Pot nas je vodila vse do bližnjega gozda. Bili smo pridni, saj smo nabrali veliko odpadnih stvari, ki ne sodijo v našo okolico.

Čeprav smo še majhni, smo s svojo udeležbo v akciji pripomogli k čistejši okolici kraja.



Tinkara Robnik, 2. razred

ŽIVALI IN NESREČE

Nekega dne je na najbolj strmo goro prišel alpinist. Prišel je do vrha gore in sunki vetra so zrušili snežni plaz. Alpinist je obležal pokrit s kupom snega.

Dolgo ga ni bilo v dolino in gorski reševalci so ga odšli iskat. Ker ga je zasul snežni plaz, ga reševalci niso našli. Na pomoč so poklicali reševalce s psi, ki so izurjeni za reševanje iz snežnih plazov. Po dolgotrajnem iskanju sta ga našla reševalna psa Aron in Amor. Zaradi hudih poškodb so ga v dolino odpeljali s helikopterjem. V bolnišnici so ugotovili, da ima poškodovano glavo in zlomljeno nogo. Alpinista so odpustili iz bolnišnice in v zahvalo, da sta ga rešila, je Aronu in Amorju odnesel velik paket. V njem je bilo polno mesa in kosti.

Ta zgodba nam pove, kako zelo pomembne so živali. Imeti jih moramo radi in jih spoštovati.

Filip Gerdina, 2. razred

Spis je bil nagrajen na regijskem natečaju »Naravne in druge nesreče – Živali in nesreče«.

MOJ ŽREBIČEK JAKA

Moja najljubša žival je konj. Pri stari mami na Homcu imajo veliko konj. Med njimi je tudi moj žrebiček Jaka. Star je dva meseca. Je črne barve, na glavi pa ima belo liso. Vsak dan se z mamico pase na travniku. Žrebiček živahno teka okrog svoje mamice in sesa mleko. Kadar grem na Homce, ga vedno najprej pozdravim. Jesti mu dam suh kruh. Jaka veselo priteče k meni. V pozdrav mi pomaha s črnim repom. Komaj čakam, da moj žrebiček zraste, da ga bom lahko jahal.

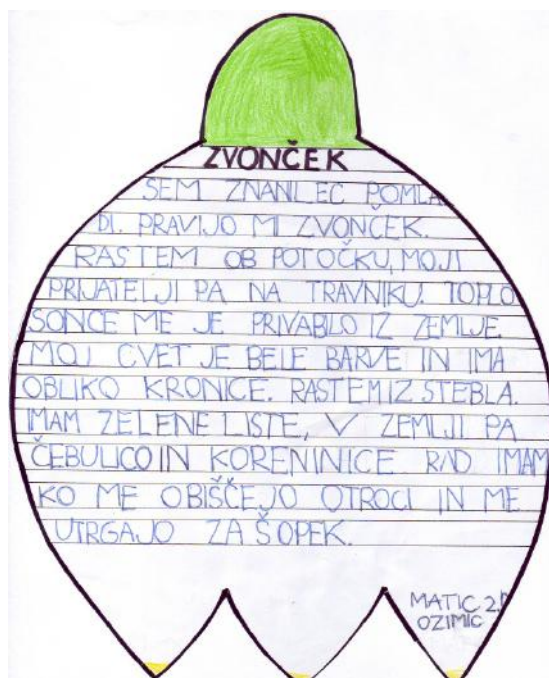
Žan Bitenc, 2. razred

KUHALNICA SE PREDSTAVI

Sem kuhalnica. Naredili so me v mizarski delavnici iz kosa lesa. Odpeljali so me v trgovino, kjer me je kupila družina Breznik.

Živim v njihovi kuhinji, kjer imam veliko dela. Najbolj vesela sem, ko mešam kaj slastnega, kot je puding in podobne reči. Opravljam pa tudi dela, za katera nisem narejena in mi niso pri srcu, kot je prašenje porednih otroških riti. Največ časa preživim v predalu kuhinjske omare. Vsak dan pa me vzamejo ven, da jim pomagam pripraviti kosilo, nato pa me okopajo in pospravijo nazaj v moj predal, kjer čakam na svojo novo nalogo.

Julija Breznik, 2. razred



Matic Ozimic, 2. razred



Jerneja Žerovnik, 2. razred

ŠOLA V NARAVI

Prišel je dan, ko smo se učenci 2. in 3. razreda z avtobusom odpeljali v šolo v naravi v Dom Čebelica v Dolenjo vas pri Čatežu. To so bili za večino od nas dnevi, ki smo jih prvič preživeli brez svojih staršev.

Vsak dan so nas zgodaj zjutraj (ob sedmih) zbudili z glasbo, sledila je jutranja telovadba, okusen zajtrk,



nato pa pospravljanje sob, katere so nam pregledali in strogo ocenili. Pri dopoldanskih in popoldanskih aktivnostih smo se učili o živalih, o naravi in preživetju v njej. Popoldanski počitek je bil kratek, vendar je prijal. Dnevi so hitro minevali. Zagodlo nam jo je le vreme, 9. marca je zapadlo okrog 15 cm snega.

Najbolj mi bo ostal v spominu zabavni učitelj Rado. Vsi delavci v domu so bili prijazni z nami. Pod budnim očesom naših učiteljic jim kaj drugega niti ni preostalo.

Svojim staršem in sebi smo dokazali, da lahko nekaj dni preživimo tudi brez njih.

Jošt Zavolovšek, 3. razred

V PEKARNI MIŠMAŠ



Za tretji naravoslovni dan smo šli v pekarno Mišmaš v Mozirje, kjer so nas prijazno sprejeli. Najprej smo videli stroje. Povedali so nam, da lahko stroj zamesi dvesto kilogramov testa naenkrat. Pek nam je pokazal, kako se oblikujejo izdelki iz testa. Vsak od nas je naredil nekaj izdelkov. Oblikovali smo preste, rogljiče, pletenice,

žemlje in polžke. Izdelke smo pustili nekaj časa vzhajati, nato jih je pek dal v peč. Ko so bili izdelki pečeni, smo si jih razdelili in odnesli domov. Bilo je zanimivo, vsi smo bili zadovoljni. Izvedeli smo veliko novega.

Luka Volk in Miha Kopušar, 3. razred

NISEM ZMOGEL

Ko smo imeli pri telovadbi preverjanje plezanja na drogu, nisem mogel splezati. Vsi so me spodbujali: »Jaka, poskusi še enkrat! Jaka, daj!« Poskusil sem. In zopet mi ni uspelo. Bil sem razočaran, saj mi kljub spodbudi sošolcev ni uspelo doseči prve črte na drogu.

Jaka Kolenc, 3. razred

TRETJEŠOLCI ŽE RAZMIŠLJAMO O POČITNICAH

Želim si, da bi šli v drugo državo, da bi spoznal drugačne jezike in nove prijatelje. Komaj čakam, da bodo počitnice, ko bom lahko plaval.

Samo Kopušar

Za počitnice si želim, da bi se imeli lepo, da ne bi bili bolni in da bi veliko potovali.

Benja Kolenc

Med počitnicami si želim iti na morje in tudi v gore. Rada bi taborila v šotoru.

Janja Glušič

Ko bo konec šolskega leta si želim, da bi šli v Bosno k teti in stricu. Pomagala jima bom grabiti seno. Včasih bomo šli tudi na bazen in imeli bomo piknik.

Vanja Lakić

Za letošnje počitnice si želim obilo sonca in zabave. Želim si, da bi bile letošnje počitnice kar se da zanimive. Med počitnicami bom šla tudi na morje.

Liza Korenjak

Ko je konec šolskega leta, si na vasi otroci pripravimo piknik. Veselim se že tudi dneva, ko bomo šli loviti ribe. Upam, da bomo tudi letos šli na morje, ker mi je zelo všeč. Vedno gremo tudi kam v planine. Počitnice so mi všeč, ker ni domače naloge.

Zala Bider

POČITNICE

Kmalu konec šole bo,
na morje se bo šlo.
Takrat pouka več ne bo,
kako bo to lepo!
Zjutraj dolgo bomo spali,
se ves popoldan preigrali.
Zatorej juhu-juhu-juhu-hu,
počitnice so skoraj tu!

Ivana Pahovnik, 3. razred



Benja Kolenc, 3. razred

OBISKALI SMO SLOVENSKI ŠOLSKI MUZEJ V LJUBLJANI

V sredo, 17. 2. 2010, smo šli v Slovenski šolski muzej v Ljubljano. Tam sta nas vodnika Anton in Marko popeljala po stalni muzejski zbirki. Po ogledu te zbirke smo si ogledali še Ljudsko šolo in film učne ure o domači kokoši. Potem smo se oblekli v oblačila, kakršna so imeli otroci, ki so hodili v šolo pred približno sto let. V učilnico so šli najprej fantje in sedli na desno stran učilnice. Šele nato smo levo stran učilnice zasedla dekleta. Z vodnikom smo vadili pozdrav učiteljice ob prihodu, nazivanje učiteljice med poukom in vedenje med poukom. Učiteljica je stopila v razred. Vsi smo vstali in pozdravili: »Dober dan, gospodična učiteljica«. Sledila je ura lepopisa. Priprave na pisanje so bile natančne in podrobne. Vsem je pregledala roke. Če jo je kdo poklical samo z gospa, ga je takoj poslala klečat na koruzo. Nekatere je poslala na osla, da je bral šolske postave. Nato pa smo le začeli pisati. Vse črke nam je pokazala na tablo. Ampak naša ura se je kar hitro končala. Učiteljica je odšla iz razreda. Zaključili smo s pozdravom: »Nasvidenje, gospodična učiteljica«. Z veseljem smo slekli oblačila in jih pustili tam. Še dobro, da nisem živela pred stotimi leti.

Mojca Krančič, 4. razred



Mojca Krančič, 4. razred



Lana Turk, 4. razred

STRAŠILO STRAŠILKA

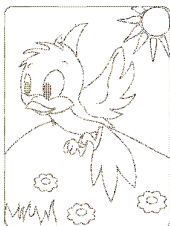
Sprehajala sem se po travniku. Naenkrat se pred mano prikaže strašilo. Toda to ni bilo strašilo moškega spola, bila je ženska. Odšla sem do nje in jo vprašala, kako ji je ime. Odgovorila mi je, da je Eva.

Oblečena je bila v lepo roza srajco in roza krilce. Obute je imela prelepe balerinke. Na glavi je imela modre oči, nos in usta. Napolnjena je bila s slamo. Bila je očarljiva, prijazna, samozavestna, a žalostna.

Videla sem, kako lepo ravna z malimi miškami, čeprav mora odganjati vrane. Vsak dan sem jo šla obiskat. Vedno je bila vesela mojega obiska. Nekega dne pa sem bila predolgo v šoli in Eva me je pogrešala. Potem mi mama ni dovolila iti k njej. Po dolgem času sem jo le obiskala. Ležala je na tleh. Vprašala sem jo, kaj se je zgodilo. Povedala mi je, da je prišel neki deček in jo prevrnil. Pomagala sem ji nazaj na stojalo, da je lahko preganjala vrane in skrbela za poljski pridelek.

Sedaj sva že zelo dobri prijateljici, zato jo grem obiskat. Greš tudi ti?

Neža Pahič, 4. razred



PTICA MICA

Ptica Mica šla je na potep.

Sonce je sijalo in dobila je le med.

Kje pa ostalo hrano naj dobi,
da trebušček napolnila bi si?

Sonce je sijalo zelo,
hrane pa še ni bilo,
ptica Mica žalostna je bla,
dokler zrnca ni zagledala.

Ptica srečna je bila,
ko zrnca v trebušček je stlačila.

Lana Turk, 4. razred

FIDO REŠEVALEC

... Ob vračanju z gore je Fida pritegnil zajec, ki se je pasel na pobočju. Pognal se je za njim in preslišal glas lastnika, ki ga je klical nazaj. Kar nekaj časa sta se lovila, toliko časa, da se je pričelo temniti. Povrh vsega se je približevalo neurje. »Poiskati si moram zavetišče,« si je govoril, »preden prične treskati strela«. Te se je Fido zelo bal. Pri tavanju po melišču Fido naleti na človeško rokavico. Takoj se spomni, da je lahko županova. Zavetišče si je našel pod skalo v bližini najdene rokavice, se zvil v klopčič in tam preživel nevihtno noč. Ko je nevihta minila in se je pričelo daniti, je šel Fido v akcijo ...

Nejc Drofelnik, 4. razred

Prebrali ste del spisa, ki je bil nagrajen na regijskem tekmovanju »Naravne in druge nesreče – klic v sili 112«.

TUDI POZIMI JE NA MORJU LEPO

Prišel je težko pričakovani dan, ko smo se odpravili v dom Breženka v Fieso. Pot je bila kar dolga. Ko smo prispeli, so nas najprej razporedili po sobah.

Že prvi dan popoldan smo imeli morsko biologijo. V morju in na obali smo iskali školjke in alge, ena skupina je našla tudi mrtvo meduzo. V vodo smo s kamenčki metali žabico. Tri dni smo se vsak dopoldan hodili kopat v olimpijski bazen v Žusterno. Pri plavanju smo najprej ponovili, kar smo že znali, nato smo se učili skakati na glavo in plavati kravelj. Ob koncu tečaja sta učitelja preverila naše znanje plavanja.

V bližini doma Breženka smo se ukvarjali z lokostrelstvom, urili smo se tudi v taborniških veščinah, kar je bilo še posebej zabavno. Učili smo se delati vozle, vsaka skupina je postavila bivak. Učitelj je naše delo ocenil. Zadnji dan smo obiskali mesto Piran in si ogledali vse pomembne zgradbe v njem. Ob sprehodu po mestu nas je zeblo, saj je ta dan začela pihati burja.

Teden je hitro minil in morali smo se posloviti. Spoznali smo, da je tudi pozimi na morju lahko zelo lepo in zabavno. Ta teden šole v naravi se mi je močno vtisnil v spomin.

Natalija Bider Reiter, 5. razred



NESREČA NAŠEGA MUCKA MIKIJA

Moj mucek rad gre k sosedom v vas,
saj mucke ga kličejo vsak dan na glas.
Cesta pa kar nevarna je stvar,
a muckom to prav malo je mar.

Ko nekega dne je čez cesto hitel,
ga po nesreči je avto ujel.
Mu je polomil veliko kosti,
videli smo, da zelo ga boli.

Ko smo klicali živinozdravnika,
nam je povedal, kakšna je slika.
Da bo naš mucek se kmalu popravil
in se spet bo na noge postavil.

Ko mine trideset dni,
naš Miki spet na nogah stoji.
Zdaj se boji avtomobila,
saj ta pošast bi ga skoraj ubila.

Vesela sem, da muc je spet zdrav,
da spet je tak – res taprav.
Zdaj lahko spet miške lovi
in po trati za mano hiti.

Špela Šinkar, 5. razred

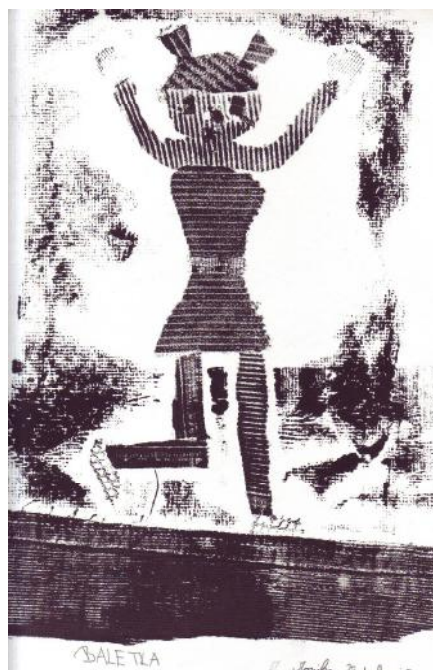
Pesem je bila nagrajena na regijskem natečaju »Naravne in druge nesreče – Živali in nesreče«.

SRNINA NESREČA

Blizu naše hiše ven iz gozda je prišla.
Bila res lepa je srnica.
Čez cesto je zdrvela in do potoka odšla.
Tam vode se je napila in svojo žejo potešila.

A glej ga zlomka, kaj sledi,
v gozd nazaj se njej mudi.
Spet na cesto pridrvi,
vendar avtu ne ubeži,
saj na cesti ona obleži.

Rebeka Robnik, 5. razred



Monika Vidakovič, 5. razred

6. razred skozi šolsko leto

Ko počitnic konec je bilo,
v šolo spet odkorakali smo.
Od začetka strah nas je bilo,
kdo v šestem razredu spremljal nas bo.

Ko zagledali učiteljico smo,
smo se ustrašili zelo.
Videti bila je stroga,
a dobrote je imela
kot ima nog stonoga.

Kmalu na tabor smo odšli
in veseli smo bili.
Tam smučali smo vsi
in se ob tem zelo zabavali.



Za pusta obleke sami smo zašili
in na karnevalu konkurenco naredili.
Po karnevalu v šotor smo odšli
in se tam zabavali.

Indijanci mi pa znamo,
celo večnost se igramo.
To za pusta je veljalo
in tako bo tudi ostalo.



Na koncu v kino smo odšli,
kjer smo si Shreka ogledali,
za nagrado pridnosti.

Oh, kako ta čas beži.
Zdaj pouka konec bo,
zato si vsi oddahnemo.

6. RAZRED V TABLI

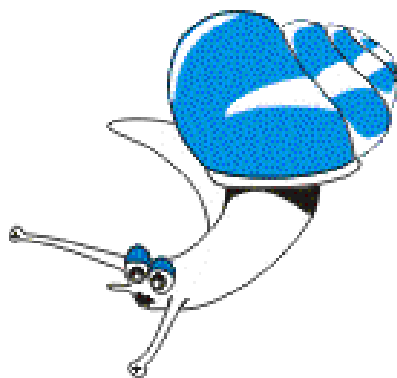
SLOVAR: tabla – ŠVN, svinčniki – smučī, barvice – palice, peresnica – kovčki, šolska torba – avtobus, razred – dom, osmica – vijugasta cesta, radirke – vzgojitelji, radirati – vzgajati, papir – posteljnina, klop – soba, ravnatelj – pravila, redovalnica – red, ocena – hrana, šport žur – športni dan, narava žur – naravoslovni dan, spraševanje – zabava, zvezek – smučarska proga

Bilo je lepo, a mrzlo jutro. Pred šolo nas je čakala šolska torba, da nas odpelje v tablo. V šolsko torbo smo naložili svinčnike, barvice in peresnice. Nato nas je po osmici pripeljala do razreda. Pred razredom so nas čakale radirke in nas radirale pet dni. Razdelili so nam papir in šli smo v klopi. Seznanili so nas tudi z ravnateljem in redovalnico. Čez cel teden so nas radirke radirale v šport žuru, narava žuru in spraševanju. S svinčniki smo vijugali po zvezkih, radirke pa so nam pri tem pomagale. Ocene so bile tudi okusne. Vsi smo se držali ravnatelja in redovalnice, zato so nas radirke tudi pohvalile. V tabli je bilo nepozabno.

Učenci 6. razreda



RAZISKOVALNI TABOR V FIESI



14. 9. 2009 smo se z vlakom podali na zanimivo dogodivščino v raziskovalni tabor v Fiesi.

Tam smo bili pet dni. Raziskovali smo morje in živali v njem. Šli smo na pohod v Piran, imeli lokostrelstvo, kopanje v morju ter še veliko drugih aktivnosti.

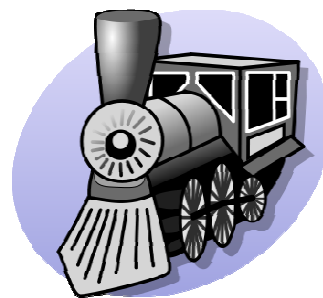
Spoznali smo tudi nove prijatelje in se zabavali ob predstavitvi svojih sob. Nekateri so peli, nekateri igrali, vsi pa smo se ob tem zagotovo zabavali. Zraven nas je šla učiteljica Zvonka Kladnik, pozneje pa sta nas obiskala tudi ravnatelj Peter Podgoršek in razredničarka Mihela Lekše.

Imel smo se zelo lepo in upamo, da drugo leto to se ponovilo bo.

Karin Hriberšek, 7. razred



ŠOLA V NARAVI



Učenci 8. a in b razreda smo se v ponedeljek, 5. 9. 2009, zgodaj zjutraj zbrali v Šmartnem ob Paki, se poslovili od staršev in počakali na prihod vlaka. V šolo v naravi sta nas spremljala učiteljica Zvonka Kladnik in učitelj Tadej Blatnik. Med vožnjo smo opazovali naravo in se zelo zabavali. Ko smo prišli do Celja, smo se presedli na vlak za Zidani Most, tam pa na vlak za Ljubljano. Obetal se nam je dan poln dogodivščin. Ena od njih nas je že čakala v Ljubljani, kjer smo po dveh urah čakanja le dočakali vlak in se z njim odpeljali do zadnje postaje – Most na Soči. Tam smo morali počakati na avtobus, s katerim smo se odpeljali do doma Soča. Pred njim nas je pričakal glavni vodja in nas odpeljal v notranji del stavbe, kjer nam je razkazal naše sobe, jedilnico, garderobo in učilnice. Nato smo razložili svojo prtljago in se hitro odpravili na večerjo, kjer so večerjali osnovnošolci iz Črnuč. Prvi dan je hitro minil in tako tudi vsi drugi dnevi. Poučevali so nas zelo prijazni mentorji. Še posebej pa se nam je v spomin vtisnila učiteljica Tanja, s katero smo se zelo zabavali: streljali z lokom, plezali po plezalni steni, hodili na večerne sprehode v mesto ... Imeli pa smo tudi naravoslovne poizkuse, kjer smo opazovali oz. risali živali, hodili v muzeje, preučevali reko Sočo – po kateri je ta dom dobil tudi ime. Seveda pa ni manjkal obisk Triglavskega narodnega parka in pohod na stari tolminski grad, kjer smo imeli lep razgled na Tolmin in njegovo okolico. Zelo smo se veselili tudi večernih druženj z Osnovno šolo Črnuče. Z njimi smo se igrali različne družabne igre in sklepali nova prijateljstva. Vsak večer smo morali pisati dnevnike, v katerih smo opisovali celodnevne dogodivščine. V četrtek zvečer smo imeli parti oz. poslovilno zabavo, kjer smo se zabavali in plesali ob glasbi ter se še zadnjič družili. V petek smo imeli podelitev priznanj za urejenost sob in kosilo. Nato smo spravili svoje stvari in se z vlakom odpravili domov. Posebej všeč so nam bili vlaki s kabinami, kjer seveda ni manjkalo zabave. Ko je minilo nekaj ur, smo prišli do Šmartnega in se s starši odpravili domov. Šola v naravi nam je bila zelo všeč, saj smo spoznali nove prijatelje in se naučili veliko novih stvari. Vsi pa se že veselimo tudi nagradnega izleta po Sloveniji, ki so nam ga za potrpežljivo čakanje na vlak podarile Slovenske železnice.

Mateja Bider, 8.a

KAKO JE TRDEN NAŠ MOST

Učenci 8. a in 8. b razreda smo imeli željo po medsebojnem druženju in boljšem poznavanju drug drugega. To željo smo skupaj z razredničarkama tudi uresničili in imeli smo čudovito popoldne.

Dobili smo se v učilnici, kjer smo ob slastnih piškotih izdelali skupni plakat razreda, kamor smo zapisali lepe želje in misli, plakat smo polepšali s slikama obeh razredov in domiselnimi skicami. Plakat si lahko ogledate na hodniku pred našima učilnicama. Ker je bilo vreme lepo, smo se odpravili na šolsko dvorišče. Učiteljici Erika in Zvonka sta organizirali zelo zanimive in zabavne igre. Naj jih omenimo nekaj: kočijaž, ples slamic, ples balonov, kipar in še druge. Ob vseh smo se enkratno zabavali in veliko smejali.

Čas nam je zelo hitro minil, saj smo vsi uživali in ob tem nekoliko drugače spoznavali drug drugega.

Mislimo, da bo še veliko takšnih želja po druženju in kjer so želje, pridejo tudi akcije.

Učenci 8. a in 8. b razreda



RAZREDNO GLEDALIŠČE V 9. RAZREDU



OŠ Rečica ob Savinji je uspešna tudi na gledališkem področju. Nekateri učenci si želijo postati igralci in zato smo se odločili, da se bomo preizkusili tudi na odrskih deskah. Naša posebnost je to, da se posvečamo predvsem igri. Zato se nismo nikoli preveč spuščali v sceno in kostumografijo, saj menimo, da je igra zabavna predvsem, če jo dobro odigraš. In glede na odziv gledalcev, smo mi obe igri odlično zaigrali. Nismo pa ustvarjali le zato, da bi z njima zabavali gledalce, pač pa smo se želeli zabavati tudi mi. Prva avtorska gledališka igra nosi naslov Gozdni idol in je namenjena odraslim in otrokom, kratka tistim, ki se radi smeji. Igra je posebna, saj v njej igra kar 23 učencev. Govori o tem, da lahko dosežemo vse, kar si zastavimo, le malo volje in zaupanja vase je potrebno. Z njo smo se udeležili gledališkega tekmovanja Klipe-Klope v Lučah in poželi precejšnje zanimanje. Tako smo se uvrstili tudi na regijsko tekmovanje v Radečah. Igra sama je napisana tako, da smo se ob njenem ustvarjanju vsi zabavali in se velikokrat do solz nasmejali. Zato smo se z njo želeli predstaviti tudi širši javnosti. Gostovali smo pri Kulturnem društvu Griže, za tamkajšnje občane, kasneje pa tudi pri Kulturnem društvu Prebold. Igrali smo tudi na OŠ Frana Roša v Celju. Z igro smo poželi ogromno navdušenja, zato smo se odločili, da bomo napisali in izvedli še eno, ki nosi naslov Bogovi so med nami. Ta igra je bila veliko zahtevnejša od prve in čeprav so bili tudi pri tej igri izredno smešni trenutki, smo v njej predstavili izredno pomembno temo. Naslov Bogovi so med nami smo izbrali zato, ker sama igra govori o težavah, ki pestijo današnji svet, o naši skrbi za okolje, o najstniških in starševskih težavah in zato verjamemo, da se marsikdo velikokrat vpraša, ali bogovi sploh še živijo med nami. Z

igro smo se tudi to leto udeležili gledališkega tekmovanja Klipe-Klope, poleg tega pa smo letos preizkusili odrske deske še v Ljubljani v Slovenskem mladinskem gledališču. Udeležili smo se prav posebnega festivala Gledališke sanje, kjer smo pridobili ogromno izkušenj in spoznali delo pravega gledališkega igralca. Pred festivalom smo imeli ogromno gostovanj v raznih kulturnih društvih. Gostovali smo na Ljubnem, v Lučah, v Nazarjah in kar dvakrat v domačem kraju, Rečici. Gledališču smo se posvetili predvsem zato, da bi s tem zabavali gledalce. Definitivno pa tudi za našo zabavo. Nikoli nismo šli na tekmovanja z mislijo, da moramo zmagati, ampak, da se moramo na odru kar se da zabavati in imeti lepo. Vsekakor smo z našimi gledališkimi igrami postali prepoznavni v širšem okolju in zagotovo nam je tudi s tem uspelo ponesti glas o OŠ Rečica ob Savinji po celi Sloveniji.

Maruša Melavc, 9. razred

DEBATNI TURNIRJI OŠ REČICE OB SAVINJI

Že dolgo je tega, kar imamo kot državljani pravico do besede, svojega mnenja in predvsem izrazitve le-tega. Pri tem pa je kot pri vseh drugih odnosih bistvena komunikacija. Poznamo veliko načinov sporazumevanja, vendar je najbolj pogost še vedno pogovor. Zato so se na svetu razvile posebne dejavnosti, kjer lahko svoje govorne sposobnosti še razvijemo. Ena izmed njih je tudi debata. Na OŠ Rečica ob Savinji ravno debata velja za eno najuspešnejših in tudi najbolj zabavnih dejavnosti.



Pričelo se je že pred šestimi leti, ko so se rečiški osnovnošolci pod vodstvom Janija Prgića odločili, da bi tudi oni poskusili z debato. In ne samo to. Odločili so se, da se odpravijo na pravi osnovnošolski debatni turnir. To je namreč srečanje osnovnošolcev – debaterjev, kjer se med seboj pomerijo ekipe iz vseh koncev Slovenije. Vsako ekipo sestavljajo trije govorci, ki imajo določene naloge. Vsak govorec ima določen čas govora. Med nasprotnimi govori so navzkrižna spraševanja in pripravljalni čas (vsaka ekipa ima na voljo 10 min, ki jih razporeja po lastnem občutku). V eni tekmi se

pomerita dve ekipi – zagovorniška in negacijska. Zagovorniška se strinja s predpostavljeno trditvijo – temo, negacijska pa ne. Zmaga tista ekipa, ki ima boljše dokaze – argumente za svoj zagovor in poleg tega bolje zavrača nasprotnikove. Tekmo sodijo mentorji in študenti, že izkušeni debaterji. Praviloma sodnik ne sme soditi svoji ekipi. Tako se je iz ideje o debatnem turnirju v našem »taboru« razvila tudi uresničitev. Nekaj ekip, debaterjev in mentor so se odpravili proti Prekmurju. Po pripovedovanju sodeč lahko povem, da so za ta turnir vsi resnično garali ter »pilili« svoje govore. Pravijo, da so bili tako učenci kot mentor polni pričakovanj do vrhunskih nasprotnikov. Čeprav so vedeli, kako dobro so pripravljeni, jih je na dan turnirja premagovala tako velika trema, da so mnogi podvomili v svoje sposobnosti. Vendar so bile vse skrbi zaman. Na tekmovanju so osvojili tako prvo kot tudi drugo ekipno mesto in kar pet učencev se je povzpelo med deset najboljših govorcev turnirja. Od tistega dneva naprej pa se je pričela debatna pravljica OŠ Rečica ob Savinji. S pridom, veliko zagnanostjo smo se pripravljali za vsak naslednji turnir. Kjer koli smo se pojavili, smo se vedno uvrstili med 10 najboljših ekip in prav tako govorcev. Tako se je naše šole prijel sloves debatnih privržencev. Iz lastnih izkušenj vem, da smo nasprotnikom predstavljali pravo nočno moro. In prišlo je tako daleč, da so drugi debaterji prijeli glavo, takoj ko so nas zagledali: »Pa ne spet Rečica«. Mnogi so naš uspeh razumeli narobe. Češ, da imamo poznanstva, smo zelo tekmovalni, da živimo za zmago ... Ampak skrivnost našega uspeha se skriva ravno v nasprotnem. Debatiramo z namenom, da bi zase pridobili čim več znanja in življenjskih veščin. Pri tem se moramo tudi stoodstotno zabavati. Če pa dosežemo vrhunske rezultate, smo na svoje delo še toliko bolj ponosni. Dokazali smo, da se s poštenostjo in trdom pride najdlje. Tako so se rojevali vedno novi in novi rezultati. Vsega skupaj smo dosegli čez 6 prvih ekipnih mest, preko 9 drugih ekipnih mest, okrog 6 tretjih ekipnih mest, 4 četrta ekipna mesta, 4 ekipna peta mesta, preko 5 šestih ekipnih mest in še in še ... Vedno smo se dobro odrezali tudi kot posamični govorniki in govorce. Osvojili veliko govorniških stopničk in ob tem trenutkov sreče. Mnogi se sprašujete, kako daleč se pride »z jezikom«. Vedeti je treba, da je bistveno, kaj povemo in kakšno vrednost imajo te besede. Je pa res, da pri vsem tem veliko pridobimo. Brez truda in neprespanih noči, utrujenih možganov in potenja tudi najbolj ostri jeziki ostanejo za zobmi.

Sara Ermenc, 9. razred

ŠPORTNI KROŽEK

Športni krožek je obiskovalo 16 učencev 1. in 2. razreda. Učenci so h krožku radi prihajali in pokazali zanimanje za različne športne dejavnosti.

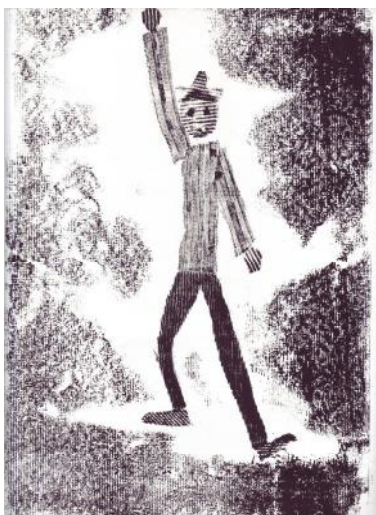
Zavedati se moramo, da so to »zlata leta« motoričnega razvoja otrok, zato smo veliko časa namenili razvijanju hitrosti, koordinaciji, gibljivosti in vzdržljivosti.

Izvajali smo naravne in elementarne oblike gibanja, elemente s področja gimnastične in atletske abecede. Nekaj ur smo namenili tudi vajam s programa ZLATEGA SONČKA.

Učenci so razvijali gibalne spretnosti. Seznanjali so se s preprostimi športnimi izrazi in pravili. Ob različnih športnih igrah so razvijali orientacijo v prostoru in obvladovali telo v različnih igrah. Spoznali smo pomen ogrevanja in raztezanja po dejavnosti. Urili smo tudi vaje za ŠPORTNI KARTON.

Osnovni namen je bil vzbuditi pri njih ljubezen do športne aktivnosti – da bodo v njej našli veselje in radost ter da bo šport postal sestavni del njihovega vsakdana.

Mentorica Sabina Kramer



Kristjan Pečnik, 5. razred

POROČILO O DELU PLESNIH DELAVNIC

Plesne delavnice sem izvajala kot interesno dejavnost. Zanje je bilo namenjenih 20 srečanj po eno šolsko uro.

Na vajah se mi je pridružilo 20 nadobudnih plesalcev od 1. do 4. razreda.

Učenci so na vaje zelo radi prihajali. Zelo smo se trudili, da bi bila izvedba ritmično čim bolj točna. Največja nagrada zanje je bila, da so se lahko predstavili na kakšni prireditvi.

Nastopili smo na Miklavžev večer, popestrili občni zbor upokojencev in zaplesali na prireditvi za starše.

Ker je bila želja po plesu res velika, smo si našo dejavnost malo podaljšali. Učenci imajo veliko željo, da bi lahko nastopili tudi na prireditvi ob obletnici naše šole.

Mentorica Karmen Kočever

CICI VESELA ŠOLA



Tudi letos so učenci od 1. do 4. razreda reševali igrive vprašalnike na CICI VESELOŠOLSKEM DNEVU, ki je bil 23. aprila 2010. Na njem je kar 71 učencev prejelo Cici pohvalo – posebno diplomo z Modrim medvedkom.

Cici Vesela šola je ...

... stalna vzgojno-izobraževalna rubrika revij Cicido in Ciciban. Cicibanu je navadno priložena v obliki plakata ali knjižice. Vsak mesec obravnava zanimivo, premišljeno izbrano temo. Širijo znanje na področju kulturne oziroma estetske vzgoje, socialnega učenja, družbe, naravoslovja, tehnike ... Napisane so jasno, zabavno in poljudno, da pa otroke še bolj pritegnejo in jim pomagajo pri razumevanju, jih spremljajo nazorne ilustracije in fotografije. Pripravljajo jih strokovnjaki, zato so v Cicidoju metodično prilagojene predšolskim otrokom, v Cicibanu pa učencem prvega triletja.

Fortunata Skončnik

POROČILO O DELU MLAJŠEGA OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

Mlajši otroški pevski zbor je v letošnjem letu obiskovalo 16 učenk in učencev 1. in 2. razreda. Želja po petju je med temi učenci zelo velika. Ker pa se pevske sposobnosti v tem obdobju še razvijajo, je napredek počasnejši, vendar smo se na vsakem nastopu z veseljem predstavili.

Pevske vaje smo imeli dvakrat tedensko, eno šolsko uro.

Učenci so preko celega šolskega leta na vaje prihajali zelo redno. Pesmi, ki smo se jih naučili, so radi prepevali.

Nastopali smo na Miklavževem večeru, sodelovali na predbožičnem koncertu v organizaciji Kulturnega društva in se v mesecu marcu predstavili na prireditvi za starše. Kot že nekaj let zapored, smo se udeležili tudi pevske revije Cicido v Lučah.

Tik pred zaključkom šolskega leta pa smo dodali svoj prispevek tudi na snemanju zgoščenke, ki bo izšla ob 10. obletnici šole.

Mentorica Karmen Kočever

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

Jaz pa sem si nekaj zmisлил ... En hribček bom kupil ... s čokolado se sladkal in temni oblaki bodo odpluli naprej. Posijalo bo sonce.

Takšen načrt smo si zastavili pevci v OPZ. Iz 36-ih otroških grl je dvakrat tedensko odmevala pesem na vajah. Naši cilji so bili skupni vdih, izenačeni vokali in višje tonske lege. Naš najvišji cilj pa je bil snemanje in izid zgoščenke ob 10. jubileju samostojne osnovne šole na Rečici ob Savinji.

Pridno smo delali in se naučili veliko pesmi. Tako smo nastopali na šolskih in izvenšolskih prireditvah. Prvi nastop v tem šolskem letu je bil za Naš šolski sklad. Pevci so sodelovali na proslavi ob dnevu spomina na mrtve na Rečici, ob prihodu Miklavža na Rečico, na šolski prireditvi za starše, na medobčinski reviji v Lučah. Nekaj posebnega pa je bilo snemanje zgoščenke z Mlajšim otroškim zborom in Mladinskim pevskim zborom.



Nastop na koncertu za Naš šolski sklad, oktober 2009 (Foto: Urška Selišnik)

Mentorica Darja Goltnik

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

V Mladinskem pevske zboru je do konca šolskega leta vztrajalo 24 učenk in 1 učenec od 6. do 9. razreda.

Za pevske vaje so morali vstati prej in ostati v šoli še v petek, ko je večina učencev že bila doma. Tako se je dogajalo, da so nenapisane domače naloge in preutrujenost prevladale nad pevske vaji.

Kljub temu pa so sodelovali že na prvi šolski prireditvi za Naš šolski sklad, na predbožičnem koncertu na Rečici, na medobčinski prireditvi Pokaži, kaj znaš, na proslavi

- **KLARA KORENJAK** in **MAKS MAROLT**, učenca **1. r.**, pod mentorstvom **Anke Starič** in **Karmen Kočevar**;
- **NEŽA PAHIČ**, učenka **4. r.**, pod mentorstvom **Vide Pajk**;
- **ŠPELA PEČNIK**, učenka **9. r.**, pod mentorstvom **Maše Kolšek**.

Nagrajenci so se 2. aprila z učiteljem mentorjem udeležili zaključne prireditve, ki je bila v Celju na sedežu izpostave URSZR CELJE.

Najboljšim posameznikom so izročili nagrade, mentorjem pa potrdila za sodelovanje na natečaju. Ogledali so si predstavitev Kinološkega društva reševalnih psov Celje – delo policijskih psov. Bilo je zanimivo, še enkrat pa čestitamo vsem nagrajencem in njihovim mentorjem.

Sabina Kramer

RAČUNANJE JE IGRA

Dejavnost Računanje je igra je v tem šolskem letu potekala že dvajsetič. V to igrivo tekmovanje iz matematike so bili vključeni vsi učenci od 1. do 5. razreda.

Učenci so med šolskim letom pridno reševali naloge v delovnem zvezku Računanje je igra. Dvakrat so prejeli časopis s tekmovalnimi nalogami, ki so jih rešili prostovoljno. Z oddanimi rešitvami so bili vključeni v nagradno žrebanje.

26. maja je potekalo tekmovanje. Vsi učenci 1. razreda so prejeli priznanja in priponke. V 2. in 3. razredu je najboljših 20 % učencev prejelo zlata priznanja, naslednjih 30 % priznanja, vsi tekmovalci so dobili priponko. V 4. in 5. razredu je najboljših 20 % učencev prejelo zlato priznanje, ostali so dobili priznanje za sodelovanje.

Zlata priznanja so prejeli:

2. razred: Klara Mikek, Julija Breznik, Denis Hriberšek, Žan Lukač;

3. razred: Vanja Lakić, Jaka Kolenc, Samo Kopušar, Jošt Zavolovšek, Liza Korenjak;

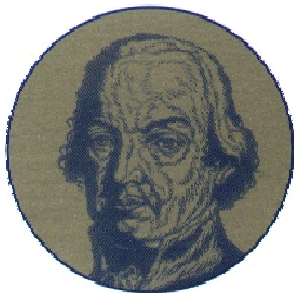
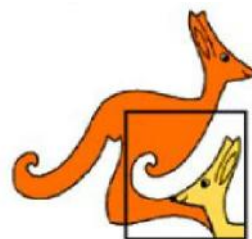
4. razred: Nejc Drofelnik, Patricija Antinac, Tinkara Pečnik, Jan Punčuh, Mojca Krančič;

5. razred: Natalija Bider Reiter, Žiga Gerdina, Vito Kopušar.

Martina Potočnik

MATEMATIČNO TEKMOVANJE

18. marca 2010 je na osnovnih šolah potekalo šolsko tekmovanje iz znanja matematike – matematični Kenguru. Tekmovanja se je udeležilo 91 učencev (od 1. do 9. razreda). Bronasta Vegova priznanja je osvojilo kar 31 učencev.



Najboljši učenci sedmega (Rok Punčuh), osmega (Sara Štorgel, Nejka Korenjak) in devetega razreda (Sandra Melavc, Sara Ermenc) so se udeležili področnega tekmovanja, ki je potekalo 31. marca 2010 na osnovni šoli v Nazarjah. Rok Punčuh in Sara Štorgel sta na tekmovanju prejela Srebrno Vegovo priznanje.

Tadej Blatnik in Mihela Lekše

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Na naši šoli je 8. januarja 2010 potekalo šolsko tekmovanje iz logike. V tem šolskem letu se je tekmovanja udeležilo 52 učencev iz vseh razredov naše šole.

Dobitniki bronastih priznanj:

do 5. razreda: Izak Oblak, Luka Kopušar, Urh Bider, Katarina Kuhar, Klara Mikek, Žan Lukač, Filip Gerdina, Jakob Kolenc, Liza Korenjak, Samo Kopušar, Mojca Krančič, Jan Punčuh, Nejc Drofelnik, Nejc Klemenšek, Natalija Bider Reiter in Barbara Kropovšek;

6. razred: Nina Turk, Tevž Špeh in Gašper Kopušar;

7. razred: Monika Kočar;

8. razred: Sara Štorgel, Jean Marinšek in Žan Čopar;

9. razred: Špela Pečnik, Sandra Melavc in Nika Veninšek.

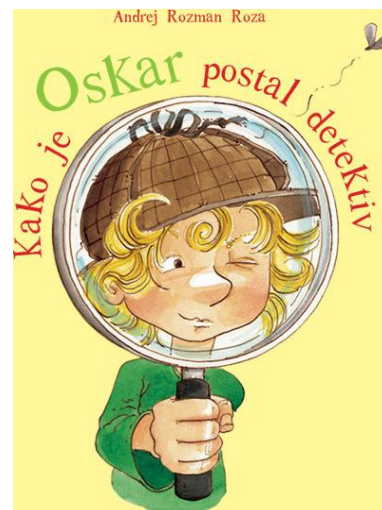
Od teh učencev so se najboljši uvrstili na **državno tekmovanje**, ki je 30. 1. 2010 potekalo na osnovni šoli Frana Kocbeka v Gornjem Gradu.

Zastopali so nas: Monika Kočar, Sara Štorgel in Špela Pečnik.

Tadej Blatnik

PROJEKT NAŠA MALA KNJIŽNICA

je učence popeljal v deželo knjig. V okviru pravljirnega krožka je bilo v projekt vključenih 14 učencev 3. razreda, ki so prejeli brezplačne delovne zvezke, v katere so bile vključene knjige iz zbirke Spominčice: Tatjana Kokalj: **ZAJEC EMIL NA POČITNICAH**, ilustrirala Daša Simčič, Andrej Rozman Roza: **KAKO JE OSKAR POSTAL DETEKTIV**, ilustrirala Ana Košir. Ter knjigi: Polona Kunaver Ličen: **SKRIVNOST STARCA BERTOLDA**, Vodnikova založba in Ana Košir: **ZVEZDOGLED DORE**, Založba Družina.



Didaktične naloge, ki so spodbujale branje in razmišljanje o knjigah, so bile raznolike tako po zahtevnosti kot tudi po oblikah dejavnosti. Otrokom so bile knjige v zabavo in veselje, z njimi so poleteli na preprogah domišljije ter tako poglobljali njihove zgodbe ter ustvarjali nove.

Mentorica Fortunata Skončnik

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE NA OŠ REČICA OB SAVINJI



Tudi letos kot leta poprej se je naša šola priključila gibanju slovenske bralne značke, ki spodbuja predvsem prostočasno branje leposlovnih knjig, njen cilj pa je vzgojiti bralca, ki bo rad bral vse življenje.

Učenci so se skozi vso leto kot knjižni metulji sprehajali med knjižnimi policami, so pridno brali ter raziskovali svetove, ki oživijo za platnicami. V tem šolskem letu je tako za bralno značko bralo 129 učencev. Brali so književna dela po pestrem izboru iz seznama ali po lastni izbiri. Priznanja za osvojeno bralno značko bomo bralcem podelili na zaključni prireditvi, trinajst devetošolcev pa bo prejelo priznanje »zlatih značkarjev« za uspešno opravljeno bralno značko v vseh razredih šolanja in knjižno nagrado, ki jo podarja ZPMS.

Zaključek letošnjega branja za slovensko bralno značko smo izvedli 10. 5. 2010 s pisateljem, pesnikom, gledališčnikom, prevajalcem Andrejem Rozmanom Rozo, ki sodi med najizvirnejše in najbolj vsestranske sodobne ustvarjalce pri nas. Povedal nam je kar nekaj pesmi ter tudi kako so nastale. Zastavil pa nam je tudi nekaj ugank. S svojo predstavo in smislom za humor je poskrbel za obilo smeha in nam tako popestril šolski vsakdan. Po končanih urah druženja si je z veseljem vzel še čas za intervju z učenkama Samro in Nino. Z željo, da učenci še naprej zvesto posegajo po knjigah in ob njih rastejo, smo zaključili letošnjo bralno značko.

Vsem želim prijetne počitniške dneve in vzemite v roke kakšno dobro knjigo.

Karmen Oset



INTERVJU Z ANDREJEM ROZMANOM ROZO



Pisatelj in gledališčnik Andrej Rozman Roza sodi med najizvirnejše in najbolj vsestranske sodobne ustvarjalce pri nas. Piše za otroke in odrasle, prevaja, režira, nastopa, igra in ima celo svoj teater, v katerem se duhovito in občutljivo odziva na vse tisto, kar se dogaja v naši družbi in s posameznikom v njej. Zelo smo veseli in počaščeni, da nas je pospremili na zaključku bralne značke. Ker smo učenci bolj zvedave narave, smo izkoristili to priložnost in mu zastavili nekaj vprašanj.

SAMRA: Kakšen najstnik ste bili?

ROZA: Bil sem zelo živahen, malo predrzen, nesramen; marsikaj smo ušpičili.

NINA: Kdo vas je navdušil za pisanje in od kod navdih za pisanje?

ROZA: Kar sam sem se navdušil. Ko sem začel v šoli pisati, sem se začel tudi igrati z besedami in nastale so prve rime in pesmi.

SAMRA: Pri kolikih letih ste napisali svoje prvo umetnostno besedilo?

ROZA: Prvo umetnostno besedilo sem napisal pri osmih letih, ampak je bilo bolj »ubogo« kar se umetnosti tiče.

NINA: Morda približno veste, koliko del ste že napisali in katero vam je najbolj pri srcu?

ROZA: Od pesmi mi je najbolj všeč Mleko. Napisal sem okoli 22 knjig. Vsebina pa je različna, nekatere so dramska besedila, pesniške zbirke za odrasle, večinoma pa so knjige za otroke, vse so mi »ljube«.

SAMRA: Zakaj in kdaj ste se odločili da boste postali igralec?

ROZA: To je nastalo po naključju, ko smo s prijatelji sestavili gledališko skupino, imeli smo nastope in počasi je to postalo moj poklic.

NINA: V katero gledališko predstavo ste se najbolj vživeli in zakaj?

ROZA: Zmeraj se vživim v vlogo. Nastopam samo v svojih gledaliških predstavah, se pravi v takšnih, ki jih jaz napišem sam in se vživim že takrat, ko pišem. Vedno pa se trudim vživeti, več pa bi o tem moral povedati kakšen kritik.

SAMRA: Kako premagujete tremo pred nastopi ?

ROZA: Če vem, kako bodo stvari potekale, če sem pripravljen in zdrav, nimam treme, sem samo zaskrbljen. Skoncentriram se na to, kaj bo, ponavljam besedilo, zato da ga imam v podzavesti. Imam strah, ker ne vem, ali bo to občinstvu zanimivo ali ga bo zanimalo, prave treme pa nimam, saj sem se ukvarjal z improviziranjem in če improviziraš, ne smeš imeti treme, moraš se prepustiti temu, kaj se dogaja.



NINA: Kljub družbenim spremembam in številnim novim medijem ostaja gledališče priljubljeno. Ali menite, da bo sploh kdaj izgubilo publiko?

ROZA: Ne, gledališče seveda ne bo izgubilo publike. Vse se dogaja v živo, to je nekaj, česar noben drug medij ne more nadomestiti. Mislim, da je zelo pomembno, da imamo dobre filme, dobre televizijske oddaje in jaz bi se z veseljem še s kakšnim drugim medijem ukvarjal, samo je to zelo zahtevno, si ne upam, ker se ne spoznam tako zelo na druge medije.

SAMRA: Ali ste v zasebnem življenju bolj klepetave narave ali ste bolj tihi? Kako preživljate prosti čas?

ROZA: Oboje, včasih sem zelo klepetav, včasih pa sem bolj tih. V povprečju sem bolj klepetave narave. Med prostim časom hodim na izlete, berem, grem v kino ali gledam DVD-je. Najraje hodim na izlete, če imam čas.

NINA: Zakaj so vam dali vzdevek Roza ?

ROZA: Zato, ker se pišem Rozman in nas je bilo veliko Andrejev v razredu, pa smo se klicali po teh izpeljankah iz priimkov in to mi je ostalo. Pri knjigah pa sem vzdevek dodal zraven zato, ker je več Andrejev Rozmanov. Eden obstaja, ki prevaja iz slovaščine, jaz pa sem prevajal iz češčine in potem so naju menjali.

SAMRA: Hvala, ker ste si vzeli čas za najino zvedavost in dobrodošli še kdaj na naši šoli.

ROZA: Hvala tudi vam in veliko uživanja pri branju vam želim.

Samra Sejdić in Nina Pečnik, 8. b

NARAVOSLOVNI KROŽEK



Krožek je obiskovalo 10 učencev iz 2. in 3. razreda. Naravo so doživljali predvsem preko iger, v katerih so vključili vsa čutila: sluh, tip in voh. Občudovali so jih v vseh letnih časih. Prepoznavali so nekatere drevesne vrste, podrastje, preko iger pa tudi živali.

V slabem vremenu smo izvajali preproste eksperimente z zvokom, vodo, s sortiranjem raznih odpadkov in odnosu do le-teh.

Zaključili smo z doživljanjem in spoznavanjem spomladanskega travnika.

Mentorica Vida Pajk

POROČILO S TEKMOVANJA IZ MATERINŠČINE ZA CANKARJEVO TEKMOVANJE



Letošnje Cankarjevo tekmovanje je potekalo pod naslovom *Dom tvoje, moje pesmi*, ki je bila obenem tudi krovna tema tekmovanja. Le-to je združevalo več kategorij. Naša šola je sodelovala v vseh kategorijah, in tako so se učenci 2. in 3. razreda posvetili pesniški zbirki Otona Župančiča: Mehurčki, učenci 4. in 5. razreda so prebirali pesniško zbirko Bine Štampe Žmavc: Živa hiša, učenci 6. in 7. razreda so se ukvarjali s Fritzovimi Vranami, učenke 8. in 9. razreda pa so predelale pesniško zbirko Toneta Pavčka: Majnice in majhnice – pesmi mnogih let za mnoge bralce.

Šolsko tekmovanje, katerega se je udeležilo 72 tekmovalcev, je potekalo 8. decembra 2009 na šoli. Regijsko tekmovanje je potekalo 2. februarja 2010 v Osnovni šoli Gustava Šiliha v Velenju, udeležile pa so se ga Sara Ermenc, Erika Prislan in Eva Nadlučnik.

Dobitniki bronastih priznanj za Cankarjevo tekmovanje v šolskem letu 2009/10 so:

- 2. razred: Hana Bajrić, Julija Breznik, Filip Gerdina, Žan Lukač, Klara Mikek (mentorica Sabina Kramer);
- 3. razred: Klara Glušič, Benja Kolenc, Jakob Kolenc, Liza Korenjak, Mina Špeh, Luka Volk, Jošt Zavolovšek (mentorica Fortunata Skončnik);
- 4. razred: Matic Breznik, Nejc Drofelnik, Mojca Krančič (mentorica Darja Goltnik);
- 5. razred: Natalija Bider Reiter, Žiga Gerdina, Nejc Klemenšek, Špela Šinkar, Monika Vidakovič (mentorica Martina Potočnik);
- 6. razred: Eva Grudnik, Klara Prislan (mentorica Karmen Oset);
- 7. razred: Pia Marija Oblak, Rok Punčuh (mentorica Karmen Oset);
- 8. razred: Eva Nadlučnik (mentorica Karmen Oset);
- 9. razred: Sara Ermenc, Erika Prislan (mentorica Karmen Oset).

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitam.

Karmen Oset

TEKMOVANJE ZA ANGLEŠKO BRALNO ZNAČKO

Tekmovanja za angleško bralno značko EPI Reading Badge se je v šolskem letu 2009/2010 udeležilo 90 učencev in učenk od 4. do 9. razreda.

V 4. razredu so osvojili 5 zlatih, 9 srebrnih in 3 priznanja za sodelovanje, v 5. razredu 2 zlati, 7 srebrnih in 2 priznanji za sodelovanje, v 6. razredu 3 zlata, 12 srebrnih in 1 priznanje za sodelovanje, v 7. razredu 5 zlatih, 4 srebrna in 2 priznanji za sodelovanje, v 8. razredu 1 zlato, 8 srebrnih in 10 priznanj za sodelovanje, v 9. razredu pa 6 zlatih in 10 srebrnih priznanj.

Vsi tekmovalci si zaslužijo pohvalo, saj so osvojili angleško bralno značko.

Še posebej pa je potrebno pohvaliti četrtošolca Nejca Drofelnika in sedmošolca Roka Punčuha, ki sta na tekmovanju dosegla vse možne točke.

Mentorica Sonja Škerget

PLANINSKI KROŽEK na razredni stopnji

Planinski krožek je obiskovalo 19 učencev od 1. do 4. razreda.

Teoretično znanje Planinske šole (bonton, gorske živali in rastline, PP, nevarnosti v gorah ...) so si pridobivali na enournih srečanjih vsakih 14 dni. Sodelovali smo tudi na orientacijskih tekmovanjih v področni ligi Smrekovec, in sicer v Gornjem Gradu, na Rečici in v Topolšici. V telovadnici pa so se preizkusili v plezanju po umetni steni.

Sobote smo pogosto izkoristili za potep po okoliških hribih.

Že septembra smo v lep planinski svet odšli na prijetno druženje na Menino. Uživali smo na tradicionalnem srečanju osnovnošolske mladine Pokrajinskega odbora mladinskih odsekov Savinjskega MDO. Čudovito vreme nam je bilo naklonjeno in je pripomoglo k temu, da se je zbralo 360 osnovnošolcev iz različnih planinskih društev.

Oktobra nas je na izletu v neznano pot pripeljala v osrčje Slovenskih goric, v vasico Stara Gora, kjer smo si ogledali zares bogato etnološko zbirko kmečkega in obrtniškega orodja ter staro opremo notranjih prostorov, cerkev Svetega Duha iz 17. stoletja ter mlin na veter – zadnji vetrni mlin v Sloveniji, ki še vedno melje. Zelo zanimivo, vredno ogleda! Od tu smo hodili po delu prekmurske poti do Gomile (352 m), kjer smo se povzpeli na razgledni stolp. Uživali smo ob čudovitem razgledu na vse

strani neba ter ob pogledu na pestro paleto jesenskih barv po okoliških gričih in vinogradih.

Februarja nas je obiskal gorski reševalec. Predstavil je opremo, ki je potrebna za gibanje v gorah v zimskih razmerah ter odgovarjal na vprašanja o svojem delu in izkušnjah pri reševanju.

Letošnja bogata zima je planine prekrila z debelo snežno odejo, sonce pa je poskrbelo, da se je vsa zimska pokrajina bleščala kot bi bila iz pravljice. O tem smo se lahko prepričali na zimskem izletu pod Raduho. Na Koči na Loki so na zimovanju uživali mladi planinci iz Luč in Ljubnega. V nedeljo, 21. 2., so se poučili o nevarnostih, ki prežijo na planince v gorah pozimi. Pridružili smo se jim tudi mi. Člani Zgornjesavinjskega kinološkega društva so praktično prikazali iskanje »pogrešanega«, ki ga je zasul plaz s pomočjo lavinske sonde in žolne. Posebno doživetje pa je bil prikaz reševanja s psi. Ob predstavitvi reševanja so nekaj prostovoljcev skrili v luknjo, tako imenovani grob, ki so ga pred tem skopali v sneg, psi pa so jih poiskali. Izlet je bil zanimiv in poučen.

V mesecu maju smo obiskali Lepenatko. Na vrhu smo bili poplačani s čudovitim razgledom na okoliške hribe, zato je bila vsa utrujenost v trenutku pozabljena.

Z izletom na Kras in tradicionalnim pohodom na Kuglo pa bomo v juniju zaključili naše druženje za to šolsko leto.

»Morda pa se med poletnimi meseci kdaj tudi srečamo – na pozabljeni stezici, osamljenem vršacu, strmi grapi. Kjer koli, povsod bo lepo. Da bomo le zdravi in nam bo sonce sijalo ...« (A. Stritar)



Gomila, 10. 10. 2009



»Zimska pravljica«, 21. 2. 2010

Varen korak v poletne dni, mentorica Anka Starič

PLANINSKI KROŽEK

V šolskem letu 2009/2010 so se mladi planinci preizkušali v osnovnih tehnikah plezanja in svoje planinsko znanje so lahko primerjali z vrstniki sosednjih društev na treh tekmah iz planinske orientacije. V tej sezoni so tekme potekale v Gornjem Gradu, Rečici ob Savinji in Topolšici.

Mladi planinci pa ne bi bili planinci, če ne bi hodili v hribe. Tako so se udeležili pohodov na Menino planino, na koč na Loki, Lepenatko in Golico.

Do konca šolskega leta pa sta v načrtu še dva izleta, in sicer že tradicionalni pohod na Kuglo in pa celodnevni izlet na Primorsko, na Kraški rob. Vabljeni tudi vi.

Mentor Primož Planovšek



Obisk gorskega reševalca, 18. 2. 2010



Na Lepenatki, 24. 5. 2010

RECITACIJSKI KROŽEK

Zanimanje za kulturno dogajanje v ožjem in širšem okolju, spoznavanje z osnovami javnega nastopanja, priprava na samostojen in skupinski nastop pred javnostjo, razvijanje ustvarjalnosti, estetskega čuta in prijateljstva ... Vse to je skupno tistim učencem, ki so v tem šolskem letu sodelovali pri recitacijskem krožku.

V krožek je bilo vključenih 32 učencev od 1. do 9. razreda. Čeprav je bila udeležba pri krožku številčna, so nekateri učenci večkrat zaporedoma prispevali svoj delček v mozaik kulturnega dogajanja.

S kulturnim programom smo sodelovali na različnih prireditvah skozi vse šolsko leto:

- ob odkritju spominske plošče v Borseki
- komemoraciji od dnevu spomina na mrtve pred spomenikom NOB
- spominski slovesnosti 65-letnice zasilnega pristanka zavezniškega letala na Pobrežju
- srečanju starejših občanov
- predprazničnem koncertu
- miklavževanju
- občnih zborih: Združenja borcev za vrednote NOB, Planinskega društva in Društva upokojencev
- spominski proslavi ob dnevu upora proti okupatorju
- dobrodelni prireditvi »Srečanje ljudi odprtih src« v Mozirju



Utrinki z nastopov so bili večkrat fotografirani ali omenjeni v lokalnem časopisu. Mnenja in odzivi poslušalcev so nam dali vedeti, da so nastopi uspeli in da trud ni bil zaman. To pa je najlepša nagrada za vloženo delo.

Za sodelovanje se zahvaljujem tudi vsem staršem, ki so poskrbeli, da so nastopajoči, ne glede na dan ali čas, lahko prišli na nastope.

Mentorica Anka Starič

ROČNODELSKI KROŽEK

Krožek so obiskovale učenke 4. in 5. razreda. Z delom smo pričeli sredi novembra, končali pa aprila. Sestajale smo se vsak drugi ponedeljek po dve šolski uri. Učenke so rade prihajale h krožku. Pri delu so bile natančne, vztrajne, ustvarjalne, razvijale so ročne spretnosti. Naredile so izdelke iz blaga in volne, ki so jih verjetno postavile na vidno mesto v svojih domovih. Z veseljem so jih pokazale tudi sošolcem. Pridobljeno znanje bodo lahko koristno uporabile kasneje v življenju.



Mentorica Martina Potočnik

PROMETNI KROŽEK

Kot vsako leto smo se tudi letos z učenci naše šole udeležili tekmovanja "Kaj veš o prometu". In ne samo to, še več. Letos smo tekmovanje izpeljali na naši šoli na Rečici ob Savinji. In dosegli zavidanja vredne rezultate. Tim Podsedenshek iz 8. b se je kot prvouvrščeni v svoji kategoriji uvrstil na državno tekmovanje, ki bo v Murski Soboti. Tudi ekipno so učenci osvojili pokale in s tem dokazali, da dobro poznajo cestnoprometna pravila, ki jim bodo v prihodnjih letih še zelo prav prišla.

Mentor Primož Planovšek



KOLESARSKI IZPITI

Na kolesarski izpit se je pripravljalo 23 učencev 5. razreda. S pripravami na teoretični del izpita so začeli v začetku meseca marca. Učenci so spoznali obvezno in priporočljivo opremo kolesa, prometne znake, pravila vožnje v križiščih in na prehodu ceste čez železniško progo. Največ časa so namenili reševanju vaj na računalniku – S kolesom v šolo. Opravili so že teoretični del izpita. Obiskal jih je tudi policist, ki je pregledal opremo koles in za vsako kolo napisal poročilo o pregledu. Učenci, ki niso imeli tehnično brezhibnih koles, so jih morali urediti ob pomoči staršev. Spretnostno vožnjo so vadili na poligonu na šolskem dvorišču. Sedaj pridno vadijo vožnjo s kolesi po naselju. Upajo, da bodo vsi uspešno opravili kolesarske izpite.

Martina Potočnik in Primož Planovšek

KVIZ NATIONAL GEOGRAPHIC JUNIOR BISTROUM

Za sodelovanje v kvizu NGJ Bistroum se je v tem šolskem letu prijavilo 24 učencev 4., 5. in 6. razreda. Na šolsko tekmovanje smo se začeli pripravljati meseca novembra. Dobivali smo se vsak drugi teden. Učenci so v okviru priprav reševali bistroumnice – vaje, ki so bile priložene reviji National Geographic Junior. Naloge so bile zanimive, zabavne, poučne in zelo zahtevne.

Šolsko tekmovanje je potekalo 14. aprila na vseh prijavljenih osnovnih šolah v Sloveniji. Najboljših 150 bistrumov se je 8. maja udeležilo državnega tekmovanja na osnovni šoli Franca Rozmana Staneta v Ljubljani. Med temi bistrumi je bilo tudi šest učencev iz šestega razreda naše šole. Za sodelovanje na tem tekmovanju jim iskreno čestitamo.

Mentorica Martina Potočnik



REZULTATI ŠPORTNIH TEKMOVANJ V ŠOLSKEM LETU 2009/10

Prva so s tekmovanji v letošnjem šolskem letu pričela dekleta s tekmovanjem v nogometu. Upravičila so vlogo favoritinj in na medobčinskem tekmovanju osvojila 2. mesto in se s tem uvrstila na področno prvenstvo, kjer so ponovila uspeh s prav tako osvojenim 2. mestom.

Nadaljevali smo s tekmovanji v odbojki na mivki, kjer so dekleta na področnem tekmovanju osvojila 4. mesto, fantje pa so bili peti.

Tekmovanje v odbojki za starejše deklice je prineslo 5.–6. mesto, dečkom pa 3. mesto. V odbojki so tekmovali tudi mlajši učenci in učenke. Dekleta so bila druga, fantje pa tretji. Dekleta so se z drugim mestom uvrstila na področno prvenstvo.

Na Golteh je bilo področno prvenstvo v veleslalomu. Med nekatégoriziranimi tekmovalkami je 1. mesto osvojila Sandra Melavc, med kategoriziranimi pa je bil Klemen

Hriberšek drugi. Sandra Melavc se je s tem rezultatom uvrstila na državno prvenstvo, ki je bilo letos na Starem Vrhu in tam osvojila 5. mesto.

Največ uspeha pa so naše učenke in učenci dosegli na tekmovanju v atletiki, in sicer najprej na medobčinskem in nato na področnem prvenstvu, kjer so osvojili kopico medalj. Omenimo najboljše:

Medobčinsko tekmovanje

1. mesto

Nino Štorgel – 60 m

Nastja Selišnik – 300 m

Nika Veninšek – skok v višino

Sandra Melavc – met krogle

Štafeta 4x100 m dekleta (Sandra Melavc,

Iza Marovt, Nastja Selišnik, Nika Veninšek)

2. mesto

Iza Marovt – skok v daljino

3. mesto

Matej Glušič – skok v višino

Živa Jurič – skok v daljino

Področno tekmovanje

1. mesto

Sandra Melavc – met vortexa

Matej Glušič – skok v višino

Nino Štorgel – 60 m

2. mesto

Nastja Selišnik – 300 m

Štafeta 4x100 m dekleta (Sandra Melavc,

Iza Marovt, Nastja Selišnik, Nika Veninšek)

3. mesto

Živa Jurič – skok v daljino



Sandra Melavc, Nastja Selišnik in Nino Štorgel so se po rezultatih na področnem prvenstvu uvrstili na državno tekmovanje, ki je bilo v Ljubljani. Sandra Melavc je v metu vortexa dosegla izvrsten rezultat z osvojenim 2. mestom. Nino Štorgel je bil 17., Nastja Selišnik pa 14.

Mlajši dečki so se udeležili tekmovanja v malem nogometu in zasedli 5. mesto.

Andrej Stefanović

20. OTROŠKI PARLAMENT



Kot vsako leto smo tudi v tem šolskem letu na šoli izvedli otroški parlament. Tema letošnjega 20. parlamenta je bila Stereotipi, rasizem in diskriminacija.

Na razrednih parlamentih so učenci izbrali svoje predstavnike, ki so jih zastopali na šolskem parlamentu, tam pa so izbrali 6 predstavnikov, ki so zastopstvo za našo šolo prevzeli na medobčinskem parlamentu. Organizatorka le-tega je bila letos ravno naša šola. Tako so se 9. 2. 2010 v zgornji avli zbrali predstavniki 4 šol Zgornje Savinjske doline, in sicer Luč, Nazarij, Mozirja in Rečice ob Savinji. Na dvournem srečanju so mladi debatirali o pereči tematiki, ki je (žal) del našega vsakdana. Svoja mnenja so učenci spretno in suvereno argumentirali. Kljub razhajanju v nekaterih pogledih so se pa vsi strinjali, da ne smemo soditi človeka po zunanosti, temveč moramo spoznati njegovo osebnost in obnašanje. Zavedajo se tudi, da je diskriminativno obnašanje neetično in nemoralno. Velik vpliv pri vsem tem pa parlamentarci vidijo v medijih, saj po njihovem mnenju preveč »napihujejo« določene stvari in tako očrniijo pripadnike posameznih skupin. Mladi se zavedajo, da so stereotipi, rasizem in diskriminacija del našega vsakdana. Da bi to izkoreninili, je iluzija. Lahko pa negativno obnašanje omilimo in različnost sprejemamo, saj bomo prej kot slej ugotovili, da nas bogati.



Mentorica Erika Jamnik

IZDELOVANJE PUNČK IZ CUNJ



V mesecu oktobru smo na šoli, pod mentorstvom Zvonke Kladnik in Erike Jamnik, začeli z izvedbo humanitarnega projekta Punčka iz cunj, pri katerem so sodelovali učenci od 5. do 9. razred. Punčka iz cunj je projekt Unicefa. Vsaka prodana punčka, katere simbolna cena je 20 €, omogoči nakup cepiva za enega afriškega otroka, za 6 nalezljivih otroški bolezni, in sicer otroško paralizo, davico, oslovski kašelj, ošpice, tetanus in tuberkulozo.

K sodelovanju smo povabili tudi starše in dve mamici sta z veseljem priskočili na pomoč. Skupno smo izdelali 11 punčk, od katerih smo jih 7 prodali, 4 pa smo skupaj z denarjem od prodanih punčk, poslali na Unicef v Ljubljano.

Menimo, da so tovrstni projekti v osnovni šoli zelo pomembni, žal pa se jih premalo izvaja. Upamo, da bo v prihodnje tudi tega več, saj na takšen način pri otrocih razvijamo čut za solidarnost, nenazadnje pa zavedanje, da marsikateremu otroku po svetu ni tako lepo, kot je našim.

Zvonka Kladnik in Erika Jamnik

UČENJE UČENJA – povečati sposobnost učenja

»Domišljija je pomembnejša od znanja, znanje je omejeno, medtem, ko je človeška domišljija neskončna.«

Albert Einstein (1879–1955)



V drugem ocenjevalnem obdobju so pod mentorstvom Erike Jamnik in Zvonke Kladnik potekale delavnice, ki so bile namenjene poglobljanju in povečanju sposobnosti učenja.

Učenci so poglobljeno razmišljali o svojem učenju, ga analizirali in ga na osnovi novih spoznanj o delovanju možganov poskušali izboljšati.

Delo je potekalo na osnovi interaktivnih vaj in vzpostavitvi tutorstva med učenci. Učenci so se medsebojno spodbujali in si pomagali pri šolskem delu.

Posamezne dejavnosti smo sproti analizirali in smiselno povezali z učnim delom v šoli in doma.

Erika Jamnik in Zvonka Kladnik



OŠ Rečica ob Savinji prejemnik glavne nagrade – Ogled poletov v Planici



Sara Štorgel, 8. a

NOVICE REČICE – glasilo in poročilo

OSNOVNE ŠOLE REČICA OB SAVINJI

Letnik IX, številka 12, junij 2010, šolsko leto 2009/2010

**Uredniški odbor: Fortunata Skončnik, Mihela Lekše, Darja Goltnik,
Polonca Kolenc Ozimic**

Oblikovanje: Mihela Lekše

Za poročilo odgovarja Peter Podgoršek

Priprava in tisk: Tiskarna HTZ Velenje

Naklada: 200 izvodov

Izdala in založila: JVIZ Mozirje, OE Osnovna šola Rečica ob Savinji

